

navštívili jsme...

SS zámek Vilémov

Petr Veselovský: Jednou jsi dole...

Přesně 14 dní si ve zdraví užíval Petr Veselovský svého úspěchu z mistrovství Evropy ve všestrannosti, které se uskutečnilo koncem září ve francouzském Fontainebleau. Umístil se sice celkově „až“ triatřicátý, ale řada favoritů obtížnou soutěž ani nedokončila. Pak však přišla účast na Malé ceně posledního vítěze v Kolíně a pád z mladého hřebce ještě před startem v této soutěži.

kde jsme tenkrát měli ještě ustájené své koně.“ Právě v západočeské metropoli mají Kateřina i Petr Veselovští své kořeny...

Cesta do Vilémova byla klikatá

„Ke koním jsem se dostal díky svému otci, který šéfoval jezdeckému klubu při státním statku Žlutice se sídlem na karlovarském závodisti. Ten fungoval až do roku 1989. Po reorganizačních změnách jsme na tři roky zakotvili v JK Radonice, kde jsem dostal k dispozici např. koně Hanse a Hazarda. S Hansem jsem dokonce v roce 1991 zvítězil na mistrovství ČSFR v Humpolci a s Hazardem jsem byl čtvrtý. Později jsme začali spolupra-

Ke vsí směle to bylo na tvrdém podkladu a místo na kolbiště směřoval Petr Veselovský do blízké nemocnice se zlomenou stehenní kostí. Výsledkem je několik šroubů v noze a v rukou na pár měsíců místo otěží francouzské hole. „Vypadalo to dost hrozně. Lékaři v kolínské nemocnici však odvedli výbornou práci a zlomenina se hojí dobře. Doufám, že si do sedla sednu ještě před Vánoce,“ plánuje optimisticky naladěný Petr Veselovský. Za ním a jeho manželkou Kateřinou jsme vyrazili do domovské Sportovní stáje zámek Vilémov, kousek od Golčova Jeníkova. Jezdecký klub dostal název díky těsnému sousedství s místním zámek a skutečnosti, že hospodářský dvůr má stejné majitele. Stav tohoto

objektu se však rozhodně nedá se samotným zámek srovnávat – mnohá místa svým zjevem volají po rekonstrukci. „Nemá pro nás smysl investovat do areálu větší finanční prostředky, jelikož jsme v nájmu a smlouva se vždy prodlužuje jen na jeden rok,“ prozradila Kateřina Veselovská. „Jsme tady již osmým rokem. Dostali jsme se sem poměrně náhodou, jelikož moje maminka pracovala ve stejné firmě s paní, která tu působila jako správcová. Tenkrát zde byla neutěšená situace, kdy po smrti dcery majitele zůstali čtyři koně bez potřebné péče. Nakonec to dopadlo tak, že jsme si stáje pronajali a koně odkoupili. Tři z nich záhy získali nové majitele, jednu klišu jsme si nechali a odvezli do Karlových Varů,